

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài:
Trường Mỹ Thuật Ứng Dụng Biên Hoà - 1931 được đồng
hương **Huỳnh H. Hiền** sưu tầm gửi về đóng góp trên diễn đàn
Hội. Hội chân thành cảm tạ quý vị tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

ÉCOLE D'ART DE BIEN-HOÀ. — PEINTURE D'UN GRAND VASE DE STYLE CHINOIS CLASSIQUE.

**TRƯỜNG MỸ THUẬT ỨNG DỤNG
BIÊN HOÀ - 1931**

Các trường mỹ thuật nằm ở phía Đông Nam Kỳ, ở thủ đô ba tỉnh Gia Định (ngay cửa ngõ Sài Gòn), Biên Hoà (30 cây số hướng Đông Bắc, Sài Gòn) và Thủ-Dầu-Một (30 cây số hướng Bắc, Sài Gòn).

Trường Gia Định theo một cách nào đó là trường mẹ của hai các trường khác (Biên Hoà và Thủ Dầu Một). Trường Gia Định chào đón tất cả những người trẻ tuổi được định sẵn cho các trường nghệ thuật. Trong năm đầu tiên, những người trẻ tuổi này có điểm chung là được giáo dục bổ sung và bắt đầu học chuyên nghiệp (vẽ, công nghệ, bài tập thủ công). Vào cuối năm, năng khiếu bộc lộ, ơn gọi xuất hiện, các sinh viên sau đó chuyên môn hoá theo sở thích và năng khiếu của họ. Một số ở lại Gia Định, một số khác đến Biên-Hòa và Thủ-Dầu-Một để học kỹ thuật hoàn chỉnh của nghệ thuật mà họ đã chọn.

Trong ba trường, thời gian học thông thường là sáu năm ứng dụng bản thân đào tạo kéo dài ba năm. Sau đó, hầu hết các sinh viên dành thêm ba năm nữa trong các hội thảo cải tiến gắn liền với mỗi trường. Trong ba năm cuối cùng này, trong thời gian họ nhận được tiền lương, họ đã hoàn thành khoá đào tạo kỹ thuật của mình. Việc thực tập tại xưởng nâng cao được trao vương miện bằng việc tạo ra một kiệt tác xứng đáng với bằng tốt nghiệp của một nghệ nhân bậc thầy. Sau khi rời ghế nhà trường, các sinh viên làm việc tại các gia đình địa phương hoặc tự lập.

Ba trường được đặt dưới sự kiểm soát nghệ thuật của một thanh tra các trường nghệ thuật ứng dụng, người duy trì giữa họ sự thống nhất về quan điểm và cộng đồng học thuyết. Do đó, các trường liên lạc thường xuyên với nhau. Họ thường xuyên làm việc cùng nhau. Gia Định cung cấp các kế hoạch tổng thể, trong đó Biên Hoà và Thủ-Dầu-Một sau đó chia sẻ việc thực hiện; Biên Hoà sản xuất các phụ tùng cho đồ gỗ Thủ-Dầu-Một, giá đỡ Thủ-Dầu-Một cho các lọ hoa của Biên Hoà v.v...

Các trường mỹ thuật không tìm cách cấy ghép vào Đông Dương những công thức nghệ thuật vinh hoa ở đô thị; ngược lại, lý tưởng của họ là làm sống lại những truyền thống địa phương bị gián đoạn. Hồi sinh hoặc tạo ra một nghệ thuật sống, một nghệ thuật vay mượn các công cụ và một số quy trình kỹ thuật của nó từ phương Tây, nhưng lại có nguồn gốc từ chính đất nước này; lấy cảm hứng, chủ đề, hình thức từ các tác phẩm của các bậc thầy Trung Quốc xưa và trong công việc của đất, đó là mục tiêu mà ba trường phái Nam Kỳ có trong tâm trí. Các trường Gia-Định, Biên-Hòa, Thủ-Dầu-Một đã đem lại một cuộc đổi mới cho nền mỹ thuật công nghiệp địa phương, sự hoang tàn và sa sút mà gần đây ai cũng nhận thấy.

Trường Biên Hoà có thể khẳng định một truyền thống lâu đời trong đó về đồ gốm, rất được ưu ái, và cả về nghề đúc mỹ nghệ, vốn trước đây có nhiều thợ thủ công ở Nam Kỳ (chế tạo công và chuông). Tuy nhiên, các quy trình thô sơ và sản xuất chuyên sâu, chỉ hướng đến việc bán hàng hiện tại, chỉ mang lại những sản phẩm không có giá trị nghệ thuật cách đây vài năm. Trường Biên-Hoà lội ngược dòng; nó đã thổi sức sống mới vào nghệ thuật địa phương.

Được đặt dưới sự hướng dẫn của hai chuyên gia người Pháp, một người được đào tạo tại nhà máy Sèvres và được một số quản đốc và giáo viên địa phương giúp đỡ, 1 trường có 74 học sinh được chia thành hai khu: khu đồ đồng (39 học sinh), khu gốm sứ (35 học sinh).

Học sinh hầu hết đều là thanh niên nông dân. Rất khéo léo của họ ngón tay, chúng bắt đầu bằng cách tái tạo những con vật nhỏ bằng đất sét, sau đó, khi hoàn thành chương trình giáo dục phổ thông, chúng học vẽ, làm mẫu, sáng tác các họa tiết trang trí; cuối cùng họ bắt tay vào việc tái tạo các tác phẩm cổ điển phức tạp và tinh tế nhất.

Phần gốm sử dụng đất được lấy trong vùng và được làm sạch, rửa và định lượng tại xưởng của 1 trường. Men và thuốc nhuộm có nguồn gốc từ Trung Quốc. Trường có hai lò để nấu ăn. Nó sản xuất tất cả các loại bình hoa, đồ đá nung, khắc và nứt, tráng men; nó sao chép các tác phẩm từ Viện Bảo Tàng và các bộ sưu tập tư nhân của Sài Gòn; nó sử dụng các tài liệu được xuất bản trong các bộ sưu tập vĩ đại dành cho nghệ thuật Trung Quốc. Qua những mẫu trưng bày tại Triển lãm, có thể nhận thấy lộ Biên Hoà đẹp cả đường nét lẫn chất liệu.

Phần đồng hầu như chỉ sử dụng quy trình đúc sáp bị mất. Với các mẫu mã đa dạng và thường xuyên được đổi mới, các đồ vật bằng đồng được làm tại trường (tượng các vị thần Viễn Đông, nước hoa đốt, động vật tự nhiên và huyền thoại, tem, chặn giấy, đèn treo tường, v.v.) cũng không có gì đáng mong đợi. chấp hành. Trường không sản xuất đủ để đáp ứng một nhóm khách hàng ngày càng mở rộng.

Ngoài một số tác phẩm trang trí các gian Nam Kỳ và Công Học, trường Biên-Hòa đã gửi đến Triển Lãm một bức tượng lớn bằng đồng, một tác phẩm hoành tráng có chất lượng rất tốt.

Nguồn: La Cochinchine Scolaire - 1931 xuất bản tại Paris